

รายงานการไปฝึกอบรม ดูนาน ประชุม / สัมมนา
ตามระเบียบมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยการให้ทุนฝึกอบรม ดูนาน
และประชุมทางวิชาการแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

2. รายละเอียดเกี่ยวกับการไปฝึกอบรม ดูนาน ประชุม และสัมมนา ควรรายงานให้มีรายละเอียดและเนื้อหามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยบรรยายสิ่งที่ได้สังเกต รู้ เห็น หรือได้รับถ่ายทอดมาให้ชัดเจนในหัวข้อต่าง ๆ เช่น

2.3 รายงานการประชุม/สัมมนา

- (1) หัวข้อเรื่อง ประชุมสัมมนาวิชาการ การวัด ประเมินผลและวิจัยสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31
“AI for Educational Research and Assessment”
วัตถุประสงค์ของการประชุม/สัมมนา
 - 1.1 เพื่อจัดประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติในด้านการศึกษา การวัดผล การประเมินผล และสถิติการศึกษา
 - 1.2 เพื่อสร้างความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการระหว่างคณาจารย์ นักวิจัยและนิสิตนักศึกษาจากหลายสถาบัน
 - 1.3 เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่ทันสมัยในศาสตร์ด้านการวิจัย การวัดผล การประเมินผล และสถิติทางการศึกษา
- (2) ผู้เข้าร่วมประชุม/สัมมนา (ระบุจำนวนรวมและสังกัด เช่น เจ้าหน้าที่จากกระทรวงมหาดไทย 5 คน อาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ 10 คน)
ผู้ร่วมประชุมเป็นคณาจารย์และนิสิตจากมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วม 25 แห่ง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ 8 แห่ง จำนวนประมาณ 300 คน
- (3) วิธีการประชุม/สัมมนา (ระบุลักษณะและวิธีการจัดประชุม/สัมมนา โดยสังเขป)
 - 1) การบรรยายแบบเผชิญหน้าจาก Keynote Speakers ทั้งไทยและต่างประเทศ ในห้องประชุมใหญ่
 - 2) การนำเสนอผลงานวิชาการภาคบรรยาย (Oral presentation) ในห้องประชุมย่อยจำนวน 3 ห้อง
 - 3) กิจกรรมสานสัมพันธ์
- (4) เข้าประชุม/สัมมนาในฐานะวิทยากรบรรยาย (เดี่ยว/กลุ่ม) หรือผู้อภิปรายกลุ่ม หรือเป็นผู้เสนอบทความทางวิชาการในที่ประชุม/สัมมนา (กรณีดังกล่าวโปรดจัดทำบทสรุปย่อในส่วนของท่านด้วย) เป็นผู้เข้าร่วมประชุม

- (5) กรณีเข้าร่วมประชุม/สัมมนา ควรประมวลข้อบทความทางวิชาการและเอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา ที่เห็นว่าน่าจะเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้ทราบ
1. บรรยายพิเศษ เรื่อง "AI for Assessment" โดย ศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยวัฒน์
 2. บรรยายพิเศษ เรื่อง "Digital Performance Appraisal" รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอราวรรณ
 3. บรรยายเรื่อง Quality Assurance Standards for Teacher Education โดย Professor Dr. Ahmad Bukhori Muslim
 4. บรรยายเรื่อง Teachers Professional Development in Asia Pacific โดย Professor Dr. Hsiu-Lan Shelly Tien
 5. บรรยายเรื่อง Trend of Professional Learning โดย Assoc.Prof.Dr.Keng Cheng Ang
- (6) ผลการประชุม (สรุปสาระสำคัญที่ได้ทำการประชุมในเชิงเนื้อหา จากบทความหรือเอกสารที่เสนอต่อที่ประชุม การบรรยาย และอภิปรายของที่ประชุม)

6.1 เรื่อง "Digital Performance Appraisal"

ความคาดหวังในผลลัพธ์การศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปในโลกที่ไม่เหมือนเดิม ซึ่งทั่วโลกขับเคลื่อน การศึกษานานฐานสมรรถนะ ประกอบด้วย ความรู้ทักษะ ทักษะคิด และการศึกษายุคใหม่ไม่ใช่แค่มี ความรู้แต่เป็นการบอกว่าคุณทำอะไรได้

การประเมิน Teacher Performance ผ่านระบบ Digital Performance Appraisal (DPA) องค์ประกอบสำคัญในการประเมินที่มีประสิทธิภาพได้แก่

- มาตรฐานการสอน และความสามารถที่จะได้รับการประเมิน รวมถึงมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินด้วย
- แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน เช่นการสังเกตในห้องเรียน การสัมภาษณ์ครู แฟ้มผลงาน
- ผู้ประเมินต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสอนของครู เช่น ครูที่มีประสบการณ์ มีความเป็นกลาง และได้รับการฝึกอบรมให้ดำเนินการประเมิน
- กลไกต่าง ๆ เช่น การพัฒนาวิชาชีพที่มีพื้นฐานอยู่ในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการปรับปรุง เนื่องจากลักษณะที่เป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษาจะต้องเริ่มต้นจากโรงเรียน และมุ่งที่ผลการเรียนรู้ของเด็กในห้องเรียน ซึ่งครูจะเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จนี้เพราะเป็นการสร้างให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

Performance ของครูดูจากผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน ตามวัยและลักษณะของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลมาจากทักษะการจัดการเรียนรู้และจัดการชั้นเรียนของครู ในการสร้างทักษะพื้นฐาน การใช้ความสามารถในการเรียนรู้ และการบูรณาการทักษะในการทำงาน

Performance ของผู้บริหารดูจากผลลัพธ์การพัฒนา ตามบริบทและสภาพของสถานศึกษา เป็นผลมาจากการจัดการบริหารจัดการของผู้บริหาร ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน คุณภาพครู และคุณภาพสถานศึกษา

ปัจจัยความสำเร็จของระบบ PA ประกอบด้วย

1. สายความรับผิดชอบของผู้บริหารทุกระดับต้องย้อนกลับไปโรงเรียน
2. คุณภาพการศึกษาเกิดจากห้องเรียน วิทยฐานะของครูต้องประเมิน Performance จากหน้างานจริง คือ ห้องเรียน

3. ผลงานครูพิสูจน์จากฝีมือการสอน และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน
4. ผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ลงสู่ห้องเรียน เป็นผู้วาง PLC ด้วยตนเอง

การบริหารงานบุคคลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการรวบรวมสถิติต่างๆ ให้เป็นปัจจุบันเช่น ระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ระบบบริหารอัตราค่าจ้าง ซึ่งสามารถนำข้อมูลออกมาใช้ได้ทันที

6.2 Quality Assurance Standards for Teacher Education โดย Professor Dr. Ahmad Bukhori Muslim ได้นำเสนอมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาครู เป็นการประกันคุณภาพระดับภูมิภาคในระดับอุดมศึกษาของอาเซียน แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUNQA) สำหรับมหาวิทยาลัยครบวงจร และหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษาครู ASTEN (ATQA) สำหรับสถาบันการศึกษาสำหรับครู

ATQA ประกอบด้วย 7 มาตรฐานดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้ที่คาดหวังจะเป็นครู: ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียน เนื้อหาวิชา ความรู้ และทักษะด้านการสอน การพัฒนาหลักสูตร พฤติกรรมวิชาชีพ และบริบททางการศึกษา
2. กระบวนการคัดเลือก การรับสมัคร และการสนับสนุน: การคัดเลือกเข้าศึกษา เกณฑ์การรับสมัคร และการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม
3. การออกแบบหลักสูตร การดำเนินการ และการประเมินผล: วิสัยทัศน์ของสถาบัน การออกแบบหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร การดำเนินการหลักสูตร และระบบการประเมินผล
4. ประสบการณ์ภาคสนาม: การเป็นพันธมิตรกับโรงเรียน การพัฒนาประสบการณ์ภาคสนาม และการประเมินผล
5. การสรรหาและพัฒนาคณาจารย์: ระบบการสรรหา คุณสมบัติของคณาจารย์ การปฏิบัติวิชาชีพ และการพัฒนาวิชาชีพ
6. การนำที่มีประสิทธิภาพและนโยบายที่ชัดเจน: กลยุทธ์การนำที่มีประสิทธิภาพ นโยบายที่ชัดเจน การจัดการที่มีประสิทธิภาพ และระดับการรับรองที่เหมาะสม
7. การวิจัยและบริการชุมชน: การวิจัยเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโปรแกรม การพัฒนาทางวิชาการ และบริการชุมชน

สรุปและทิศทางในอนาคต

- มาตรฐานและการรับรอง: การปรับมาตรฐานให้สอดคล้องกันในกลุ่มประเทศอาเซียน
- การบูรณาการการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี: การยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับครู
- การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต: ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสำหรับครู

6.3 Teachers Professional Development in Asia Pacific โดย Professor Dr. Hsiu-Lan Shelly Tien ได้นำเสนอการพัฒนาวิชาชีพครูในเอเชียแปซิฟิก โดยการจัดอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมจิตวิทยาให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาครู

6.4 Trend of Professional Learning โดย Assoc.Prof.Dr.Keng Cheng Ang

ได้นำเสนอการพัฒนาวิชาชีพสำหรับครู ในประเทศสิงคโปร์ การเรียนเพื่อเป็นครูในประเทศสิงคโปร์ต้องมีคุณลักษณะความเป็นครูมืออาชีพ ความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ มีหลักสูตรที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ เรียนรู้ตัวอย่างมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง และความท้าทายของการศึกษาคูในสิงคโปร์คือ มีผู้สนใจอยากเรียนครูลดลง การนำเทคโนโลยี AI มาใช้อาจลดความจำเป็นในการใช้ครู และการศึกษาเพื่อสร้างคุณลักษณะ และความเป็นพลเมืองที่พึงประสงค์ของพลเมืองสิงคโปร์

6.5 การนำเสนอผลงานวิชาการในห้อง A (การวัดและประเมินผล)

6.5.1 การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูด้วยรูปแบบการประเมินของเคิร์กแพททริก เป็นการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติ เซนต์เทเรซา ปีการศึกษา 2565 โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการประเมิน Kirkpatrick Model(1975) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรครอบคลุม 4 มิติ คือ 1) การประเมินปฏิกิริยา ทำที่ความรู้สึกหรือความพึงพอใจต่อหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอน (Reaction) 2) การประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้จากหลักสูตร (Learning) 3) การประเมินความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้หรือพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู (Behavior) และ 4) การประเมินประสิทธิผลหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับหน่วยงาน/สถานศึกษา/องค์กร ผลการวิจัยพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน อยู่ในระดับดีทุกมิติ โดยความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้หรือพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู (Behavior) มีผลประเมินสูงสุด โดยมีผลประเมินโดยรวมระดับดี ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้านสูงกว่าเกณฑ์ตัดสินความสำเร็จที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผู้นําเสนอได้อธิบายเหตุผลว่าหลังจากศึกษารูปแบบการประเมินในหลาย รูปแบบแล้วพบว่ารูปแบบการประเมินแบบเคิร์กแพททริกเพราะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับงานวิจัยเรื่องนี้ และต้องการหลีกเลี่ยงข้อจำกัดของการประเมินแบบ CIPP ด้วย ซึ่งมีผู้ให้ข้อเสนอว่าอาจใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ก็ได้ ซึ่งอาจจะเหมาะสมกับการประเมินหลักสูตรเช่นกัน

6.5.2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้การจํากัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับกลยุทธ์ 5T เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาสู่การพัฒนารูปแบบ 2) พัฒนาและจัดทำคู่มือประกอบรูปแบบการบริหารจัดการ 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการ 4) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ ขอบเขตของการศึกษา เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบวัดความพึงพอใจ แบบประเมินรับรองรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า

1.สภาพปัจจุบัน ครูมีสภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาพรวมอยู่ระดับมาก ด้านการบริหาร ครูและการจัดการเรียนรู้ ในระดับมาก ด้านผลที่เกิดกับผู้เรียน ในระดับปานกลาง สภาพปัญหาของครู ภาพรวมและรายด้านอยู่ระดับมากทุกด้าน

2. รูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับกลยุทธ์ 5T เพื่อยกระดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน 6 องค์ประกอบหลัก (30 องค์ประกอบย่อย) ได้แก่ 1. หลักการและเหตุผล (5 องค์ประกอบย่อย) 2. ด้านวัตถุประสงค์ (3 องค์ประกอบย่อย) 3. การบริหารจัดการด้วยกลยุทธ์ 5T (5 องค์ประกอบย่อย) 4. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (7 องค์ประกอบย่อย) 5. เงื่อนไขความสำเร็จ/จุดเด่น (5 องค์ประกอบย่อย) 6. คู่มือการใช้รูปแบบ (5 องค์ประกอบย่อย)

3. ร้อยละการตรวจสอบประสิทธิภาพความถูกต้องของรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 100 และร้อยละการตรวจสอบประสิทธิภาพความเหมาะสมของรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การประเมินผลการใช้รูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ด้านคู่มือการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

6.5.3 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ถึง 6 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล วัดวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 - 6 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จำแนกตามชั้นปี จำแนกตามรายของด้านคุณภาพชีวิต และเพื่อวัดระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1-6 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยผู้วิจัยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากโปรแกรม G*Power ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 324 คน กำหนดสัดส่วนผู้ตอบแต่ละชั้นปี โดยผู้ตอบมาจากความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถามของกรมสุขภาพจิต (2545) ซึ่งพัฒนาเครื่องมือประเมินคุณภาพชีวิตชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI) แบบสอบถามประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาพกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคมสิ่งแวดล้อม มีค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.8406 ค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.6515 การเก็บข้อมูลผู้วิจัยเริ่มหลังจากได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน ขออนุญาตเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอน หรือ ผู้ดูแลชั้นปี ซึ่งแจ้งกระบวนการในการทำวิจัยให้กับนักศึกษาแพทย์ผู้ให้ข้อมูลหลักได้รับทราบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย Analysis of Variance: ANOVA ในการศึกษาครั้งนี้ คุณภาพชีวิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคุณภาพชีวิตโดยรวมสูงสุด คือ 91.50 ส่วน นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตโดยรวม น้อยที่สุด คือ 83.77 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต โดยตัวแปรชั้นปี 1-6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในด้านสุขภาพกาย ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จากการทดสอบ multiple comparison โดยวิธีการของ LSD

6.5.4 การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา: การวิเคราะห์อภิमान

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัย และ (2) เปรียบเทียบขนาดอิทธิพลของวิธีจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ มาจากฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLiS) ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2565 จำนวน 41 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกคุณลักษณะการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลโดยใช้สูตรของ Glass ผลการวิจัยพบว่า (1) งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2555 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สาขาที่ทำการศึกษามากที่สุดคือสาขาการศึกษาพิเศษ ส่วนใหญ่เป็นงานวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองมากที่สุดคือ 16 - 25 คาบ/ชม. รองลงมาคือน้อยกว่า 15 คาบ/ชม. แบบแผนการวิจัยที่ใช้ส่วนใหญ่เป็น One Group Pretest Posttest Design รองลงมาคือ

Pretest Posttest Control Group Design ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ วิธีการจัดการเรียนรู้/รูปแบบการสอน ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการอ่านค่า/ค่า พื้นฐาน/คำศัพท์/การสะกดคำ รองลงมาเป็นการอ่านพยางค์ สระ และวรรณยุกต์ และ (2) จากการ สังเคราะห์งานวิจัย 41 เรื่อง พบว่า มีค่าอิทธิพลทั้งหมด จำนวน 44 ค่า มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 9.05 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.09 โดยตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างต่อค่า ขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง และแบบแผนการวิจัย

6.5.5 การประเมินความต้องการจำเป็นทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนา ทักษะการใช้เทคโนโลยี อย่างมีจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในจังหวัด เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 312 คน จำแนกเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 132 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 122 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 58 คน จาก โรงเรียน 34 โรงเรียน วิธีสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้น (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI modified)

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความจำเป็นต้องได้ รับการส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความเป็นเจ้าของข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณที่พบว่า ระดับทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม ด้านสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับต่ำกว่าสภาพที่คาดหวัง เมื่อพิจารณาผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็น รายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง คือ ความเป็นเจ้าของ ข้อมูล (PNI modified = 0.41) รองลงมา คือ ด้านความเป็นส่วนตัว (PNI modified = 0.18) ด้านความถูกต้องและด้านการเข้าถึงข้อมูล (PNI modified = 0.15) ตามลำดับ

6.5.6 ปัญหาอุปสรรคและสิ่งสนับสนุนในการกำหนดปัญหาวิจัยของนิสิตครู

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทักษะการกำหนดปัญหาวิจัยของนิสิตครู และเพื่อ วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและสิ่งสนับสนุน การกำหนดปัญหาวิจัยของนิสิตครู ดำเนินการวิจัยแบบผสมวิธี รูปแบบ explanatory sequential design ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบประเมินเกี่ยวกับการกำหนดปัญหาวิจัยกับตัวอย่างนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต/การศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) จำนวน 320 คน แบบสอบถามที่มี ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ในช่วง .60 - 1.00 ค่า CVI เท่ากับ .882 และ ค่าความเที่ยงทั้งหมดเท่ากับ .895 ขั้นตอนที่สองศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำผลการศึกษาจากข้อมูลเชิงปริมาณตอนที่ 1 ที่เต็มใจให้ ข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง ยืนยันของทักษะการกำหนดปัญหาวิจัยของนิสิตครู วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ 1) นิสิตครูส่วนใหญ่มีทักษะการกำหนดปัญหาวิจัยในแต่ละองค์ประกอบสูง กว่าค่าเฉลี่ย 2) ปัญหาอุปสรรคและสิ่งสนับสนุนการกำหนดปัญหาวิจัยของนิสิตครู แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การขาดการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการค้นหางานวิจัย และเจตคติต่อการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

(7) ประโยชน์ที่ได้รับ (ระบุประโยชน์ที่ผู้รับทุนได้รับ และประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับ โดยจำแนกเป็นข้อ ๆ)

(7.1) ประโยชน์ที่ผู้รับทุนได้รับ

- ได้รับความรู้เพื่อนำมาพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล เกี่ยวกับการประเมินในด้านการศึกษาของประเทศไทย

- ได้รับความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน และการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยในอาเซียน

- ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลและการวิจัยกับอาจารย์ด้านการวัดและประเมินผลจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ

(7.2) ประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับ

- ได้บุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพสมรรถนะด้านการศึกษาเพื่อนำมาปรับใช้กับการประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัย

- การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดและประเมิน ทำให้คณาจารย์และนิสิตด้านการวัดและประเมินผลในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้รู้จักมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชว่ามีการเปิดสอนในสาขาวิชานี้ด้วย

(8) ข้อเสนอแนะ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ถ้าเป็นข้อเสนอของผู้เขียนรายงานให้ระบุไว้ด้วย)

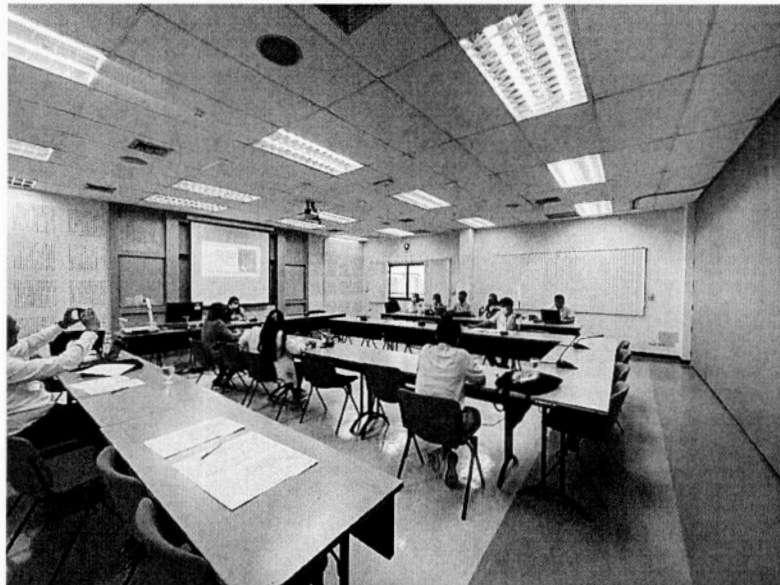
- มหาวิทยาลัยควรสนับสนุน และส่งเสริมให้คณาจารย์และนักศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล การวิจัยได้เข้าร่วมงานหรือนำเสนองานวิจัย ในการวิชาการ การวัด ประเมินผลและวิจัยสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีการจัดขึ้นทุกปี โดยมีมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านการวัดผล มหุมนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ การเข้าร่วมงานจะทำให้ได้เครือข่ายในการทำงานและทำให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นที่รู้จักอีกด้วย

- หมายเหตุ
1. กรณีไปฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา เป็นหมู่คณะโปรดระบุชื่อผู้ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวทั้งหมด และเสนอรายงานในชุดเดียวกัน
 2. รายงานควรมีความยาวประมาณ 5 - 10 หน้า และถ้ามีรายงานต่างหากเพิ่มเติมก็ให้แนบไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อที่ผู้สนใจซึ่งมิได้ไปฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา จะสามารถหาความรู้จากเนื้อหาสาระดังกล่าวได้ตามสมควร
 3. ให้ผู้ที่ได้รับทุนส่งรายงานการฝึกอบรม หรือดูงาน หรือประชุมทางวิชาการ จำนวน 1 ชุด

เอกสารแนบ

ผลการดำเนินการหลังได้รับทุน

การเผยแพร่ความรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณาจารย์ประจำสำนักทะเบียนและวัดผลในประเด็นที่ได้รับ
ความรู้จากการไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ การวัด ประเมินผลและวิจัยสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 "AI
for Educational Research and Assessment" ณ ห้องประชุม 2604 อาคารบริหาร ชั้น 6 เวลา 13.00 น.

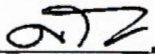

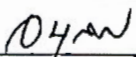
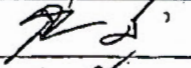

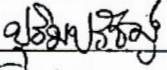
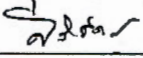
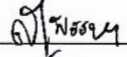
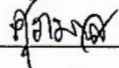
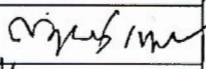

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง โครงการประชุมทางวิชาการ การวัดผล ประเมินผล

และวิจัยสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31

วันจันทร์ที่ 20 พฤษภาคม 2567

เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุม 2604 อาคารวิชาการ 1 ชั้น 6 (ส่วนต่อเติม)

ชื่อ - สกุล	ลงนาม
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษกร เจือดี	-
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจี จิระโร	
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ ทิปประชัย	
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุสรณ์ เกิดศรี	
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญสินี เล่าสั้ม	
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ อิงชาติเจริญ	
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีมปรัชญ์ คณินพศุขย์	
8. อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ จำนงสาร	
9. อาจารย์ ดร.สุพรรณษา หลั่งประเสริฐ	
10. อาจารย์ ดร.ศุภมาส ชุมแก้ว	
11. อาจารย์ ดร.รัชกฤษ ธนพัฒน์ดล	-
12. อาจารย์ ดร.สฤกษ์เทพ สุขแก้ว	
13. อาจารย์ ดร.สมเกียรติ แก้วเกาะสบ้า	
14. อาจารย์ ดร.วินิตา แก้วเกื้อ	
15. อาจารย์ จ.อ. ชูศักดิ์ ศิริรุ่งพันธ์	-
16. อาจารย์ปิยนฎ สิทธิฤทธิ์	